El Captaire Inflat del Dia dels Indigents

Sense voler-ho, un dilluns proper a Reis, tot passejant pel Laberint i voltants, em vaig trobar seqüencialment amb uns sis o set captaires qui, asseguts a terra o deambulant, demanaven uns quants doblers als passavolants. Deien: per fer un tallat, per menjar un entrepà, per comprar una ampolla d'aigua o simplement perquè estaven necessitats de doblers i no en tenien cap. Tots s'assemblaven, esprimatxats, vestits amb roba ratada, amb cabells i barbes poc afinades. Veus humils i cors durs, entrenats en la pobresa, que devien maleir els entrevistats, que com jo mateix no semblaven pas tan pobres com ells, els mateixos pidolaires. Possiblement, per aquesta aparença els pidolaven quelcom als passavolants. Si no els donaves res, et maleïen abastament i profunda en silenci. L'últim que vaig trobar anava amb un altre indigent, a qui no record, ja que l'atenció que vaig oferir al meu interlocutor no me'l va deixar copsar. Qui estava davant meu era de mitjana edat, baix i gras, molt bru de pell, per més que el seu color li donava un aura daurada esmorteïda, d'or molt vell o d'aram oxidat. Molt gras era, com inflat. La inflor aparentment no li deixava obrir bé els ulls. Donava la sensació que els volia obrir, però alguna circumstància vital o física li impedia obrir-los adequadament. Feia un esforç, semblava sobrehumà, per deixar els ulls com una escletxa pintada de negre sobre els pòmuls. Tampoc sé ben bé què em va dir. La veu no acabava de sortir-li per la boca, que no li funcionava pas bé. Li quedava com una ratlla pintada de bru fosc per sota el nas. Possiblement a causa d'un problema semblant a la malfunció dels ulls. No vaig saber què fer, ni què dir-li que li fes consol. Un instant després, en veure el meu astorament, em deixà plantat, girà cua sobtadament, va fer un gruny, pensant que no hi havia cap negoci a fer amb un tòtil com jo. S'allunyà amb un caminar vacil·lant, com si fos una pilota rebotant pel terra. Va apressar-se rere el seu company, que no l'havia esperat. Que ja era un bon tros lluny, Rambla avall.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2018/03/11/captaire-inflat-del-dia-dels/900558.html?utm_source=rss